

banestationen ved Viborg; begge Lovforslag ere vedtagne i Folketinget i anden Stikelse end den, hvori de vedtoges her. Da Sagerne her have været i Udvalg, gaa de nu til de respektive Udvalg, for at vi kunne faa de Erklæringer fra Udvalgenes Side, som kræves til den forestaaende eneste Behandling.

Efter at Justitsministeren imidlertid var kommen til Stede, gik man til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af Sindsygeanstalten ved Middelfart.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen fattes under Forhandling.

Justitsministeren (Nellemann): Som ærede Medlemmer ville se, kræver det Lovforslag jo meget betydelige Udgifter. Selve Foranstaltningen tør vel imidlertid betragtes som vedtaget allerede ved Loven af 1884, idet det jo nemlig, som det vil erindres, den Gang blev bestemt, at Sindsygeanstalten ved Middelfart skulde opføres saaledes, at den, foruden at kunne modtage 400 Patienter til at begynde med, senere kunde udvides til at optage endnu 300. Det har nu allerede i en længere Aarrække vist sig, at Anstalten eller vore Sindsygeanstalter i det hele ere utilstrækkelige til at optage det Antal sindsyge, som det vilde være ønskeligt at de kunde optage. Dette viste sig allerede et halvt Aar efter at Sindsygeanstalten ved Middelfart var opført i sin nuværende Stikelse, og derfor blev det nødvendigt at tage under Overvejelse at skride til en Udvidelse af den. Forinden man imidlertid kunde inblade sig paa at fremkomme med Forslag derom, var der et Spørgsmaal, der først maatte klares, nemlig Spørgsmaalet om Anstaltens Vandforsyning. Den Gang man i 1884 anlagde Anstalten, gik man for det første ud fra, at der ikke behøvedes et saa stort Kvantum Vand pr. Patient, som man nu bruger, og dernæst gik man ud fra, at de Brøndgravninger, man havde foretaget, vilde give tilstrækkeligt Vand. Der blev da anstillet de Forsøg, som vare mulige for at forsikre sig om, at Vandet ikke vilde tage af, men alligevel har det vist sig, at Vandmængden aftager, saaledes at der ikke ydes tilstrækkeligt Vand, og i endnu højere Grad

vil det blive Tilfældet, naar Anstalten udvides, thi det er en Selvfølge, at 300 sindsyge mere ogsaa betinge en betydelig større Vandforbrug end de 400 sindsyge, som nu ere paa Anstalten. Ordningen af dette Forhold vil komme til at koste meget betydelige Summer. Man er nemlig kommet til det Resultat, at det vilde være uovseligt i det hele taget at stole paa Brøndboringer og den Maade at skaffe sig Vand paa, i det mindste saaledes som Forholdene ere ved Middelfart Sindsygeanstalt, der ligger paa en temmelig smal Vandtunge og er omgivet af Saltvand paa de tre Sider, ligesom det Terrain, hvorpaa Anstalten selv ligger, er lidet vandrigt. Man er derfor kommet til det Resultat, at man næppe vil kunne sikre sig det fornødne Vand ved at fortsætte Boringerne rundt omkring paa dette Terrain, men at den eneste praktiske Maade er at forsøge paa at skaffe sig Vand fra en Sø eller et Vandløb eller en anden saadan naturlig Vandbeholdning, som efter mange Aars Erfaring bestandig har vist sig at være af en vis Størrelse, og et saadant Vanddrag mener man at have fundet et Sted, der ligger 10,500 Fod borte fra Anstalten og kaldes Skerbæk Mølle. Der skal der være et Vandløb, som i Mandes Minde har vist sig altid at give tilstrækkeligt Vand, og det er altsaa Planen, at man derfra skulde lede Vandet hen til Anstalten og saa derefter pumpe det op til den Højde, som er nødvendig, for at det kan komme ind i Anstalten, idet denne nemlig ligger en Del højere end den omtalte Sø eller Vanddrag. De Udgifter, som ville medgaa til denne ny Vandforsyning, ere meget betydelige, nemlig over 100,000 Kr. Der skulde dernæst bygges 4 ny Bygninger i samme Stil som de tidligere. Udgifterne dertil saavel som Udgifterne til Vandforsyningen var i det oprindelige Lovforslag anslaaet til 904,000 Kr. Man har imidlertid i det andet Ting ment, at disse Overslag vilde kunne taale nogen Nedsættelse og navnlig ment, at der i de fra Arkitekternes Haand forelagte Overslag var opført højere Priser for Materialier og ogsaa til Dels højere Arbejdspriser, end de virkelig bestaaende der paa Stedet, og man har derfor bestemt, at Summen skulde nedsættes fra 904,000 Kr. til 800,000 Kr. Jeg har hertil udtalt, at jeg skulde forsøge paa, om Arbejdet lod sig udføre for den Pris, og lade Overslagene gennemgaa af den samme Arkitekt eller i fornødent Fald, hvis han ikke troede at kunne komme til en saadan Nedsættelse, som ønskedes, da af en anden Arkitekt. Men jeg tilføiede, at noget bindende kunde jeg i saa Henseende ikke udtale,